

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Goldziher Ignác temetése

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1921. XI/16
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

92

Hely

Goldziher Ignác

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Goldziher Ignác temetése.

Goldziher Ignác egyetemi tanárt ma helyezett örök nyugalomra. A Tudományos Akadémia oszlopcsarnokában ravatalozták föl holttestét: búcsuztatták a nagy tudóst a vallás, a tudomány és a házaszeretet szent nevében.

Egyszerű fekete koporsóban nyugodott a tudós, körülötte számos koszorú ezek között a kormány, a Pázmány Egyetem és az Akadémia koszorúja. A végső tiszteletre megjelentek a kormány nevében Tóth Lajos és Imre Sándor államtitkárok, Hanuy Ferenc, az egyetem prorektora, József dékán, Ballagi Aladár, Fröhlich Izidor, Antyal Dávid, Finácsy Ernő, Áldássy Antal, Gyula egyetemi tanárok, Berzeviczy Albert, az Akadémia elnöke, Balogh Jenő, az Akadémia főtitkára, Szily Kálmán, Beöthy Zsolt, Baracs Marcel dr., ügyvédi kamara alelnöke, Glöswein Sándor, Vikára Béla és mások.

Lazarus főkantort gyászéneke után Gyula dr. főrabbi búcsuztatta az elhunyt tudóst: — Másfél esztendeje — Goldziher Ignác születésének hetvenéves fordulóján örömnappal központja volt. Százával keresték akkor a szerénylelkű tudóst, hogy kifejezzék a szerencsekívánatait. És most Goldziher Ignác általános mély gyásznak középpontja lett. Mert bármilyen válasszon is el bennünket, a tudomány e nagy hűvelőjével szemben mindnyájunk szívét ugyanaz a fájdalom s ugyanaz a veszteségérzet tölti el. Goldziher Ignác tudományánál csak a szerénysége nagyobb. S maga volt a jóság és a hűség, a becsületesség és az egyenesség minden cselekedetében. Mindennél jobban szerette hazáját s a világ legelső egyetemének tisztelői meghívását visszautasította, hogy tudományával hazáját szolgálhassa De József báró, akkori hűven ragaszkodott zsidó hitéhez is. Imádta a denható, jóságos Istent s követte is vallása sajt: szerény volt s szeretettel viseltetett minden

ember iránt. Valóban nem lehet rossz vallás az, amelyen Goldziher Ignác szívvel-lelélekkel csüggött. Mi is ragaszkodunk ősi hitünkhöz, de szeretjük a megcsontot hazánkat is, amelynek feltámasztásán munkálkodni akarunk, miként az elhunyt munkálkodni akart hazája szolgálatában.

Feleky Béla dr. a pesti izraelita hitközség nevében tolmácsolta a mély gyászt, a melyet Goldziher Ignác halála keltett.

Most Balogh Jenő lépett a koporsóhoz s a Magyar Tudományos Akadémia képviselőjeként ecsetelte a nagy veszteséget, a mely a tudományt elhunytával.

— A Magyar Tudományos Akadémia nevében — ugymond — a koszorút, annak a tudós, nemcsak munkálkodott, hanem a nagy tudós és a nagy embernek szól, csak a nagy tudós és a nagy embernek szól, a hazánkat is, amelynek feltámasztásán munkálkodni akarunk, miként az elhunyt munkálkodni akart hazája szolgálatában.

Azután Siegescu József, a Pázmány-egyetem nevében búcsuztatta a világhírű magyar tudóst.

— A napokban lesz ötven esztendeje, — ugymond — hogy a budapesti kir. magy. Pázmány Egyetem Goldziher Ignácot, mint fiatal, alig 21 éves ifjút, magántanárjai közé fogadta. Eötvös báró, akkori kultuszminiszter főlismerve Goldziher tehetségét, Berlinbe küldte, a hol már ottani tanárait bámoltra ragadta.

Rödiger, a sémi nyelvtudomány akkori mestere, Fleischer, Németország akkori legnagyobb arabistája írják, hogy Goldziher az orientaliszta tudomány terén már akkor rendkívülit végzett. Az 50 év óta tudományával tündöklő Goldziher Ignác dicsőségét szerzett a magyar tudományos világnak és ha hazánkban a külföld előtt volt valami irigyelni valója, Goldziher Ignácot állandóan irigvelték tőlünk. Mi itt ebben az országban a szomszéd utódállamokkal szemben bátran hivatkoztunk kultúrfölnyünkre e ravatal mellett. Mindnyájan tudjuk, hogy Goldziher Ignác mennyire ragaszkodott egyetemünkhöz, mert nem hallgatott Berlin, Bonn, Heidelberg, Königsberg, Straszburg, Göttingen, Oxford, Prága és más külföldi egyetemek meghívó szavára és a sok csábításra — pedig valljuk be őszintén, ha ő bármelyik egyetem mehhívását elfogadja, bizonyára örömteljesebb lelki körülmények között hal meg. Ő itt maradt. Nem vágyott idegen dicsőség után, nem vágyott gazdagság után, egy vágya volt, hogy szolgálja lelkesedéssel hazáját, hogy szolgálja tudományával a magyar nemzetet, melynek oly kitartó és hűséges fia volt. Lelkem átérzi azt a fájdalmat, a melyet a Te elvesztésed által a tudomány és a Pázmány Péter-Egyetem szenved. A világ összes orientaliszta tudomány szuverénjét gyászolják. Kollégáid nevében búcsuzom Tőled, az egész világ által csodált tudóstól és fájó szívvel mondom, hogy az egyetem elvesztette ugyan Goldziher Ignác testét, de szelleme, tudománya közöttünk örökké tündökölni fog.

Végül az elhunyt tanítványai nevében Dávid Bal, a Keleti-szeminarium tanára és Jancsucs Mihály egyetemi hallgató búcsuztatták mesterüket.

Ismét gyászének csendült meg, azután elhelyezték a koporsót a halottas kocsira s megindult a gyászmenet a rákoskeresztúri temető felé. A

dohány-utcai zsidó templomnál megállott a menet.
Hevesi dr. főrabbi megáldotta a halottat. A temetőben a sírnál Hevesi főrabbi mondott megható mádságot.

*

A budapesti Tudományegyletem a következő választást adta ki:

A budapesti királyi magyar tudományegyletem Rector Magnificusa és tanácsa, ugyszintén a bölcsészettudományi kar tanártestülete mély fájdalommal tudatja, hogy Goldziher Ignác m. kir. udv. tan. sz. mm. és bölcsészettudor, a sémi filológia nyilvános rendes tanára, a Magyar Tud. Akadémia rendes és igazgató-tanácsának agja, első osztályának elnöke, nyelvtudományi s classica-filológiai bizottságának tagja a cambridgei egyetemen iszt. Doctor Litterarum, az aberdeeni egyetemen iszt. Doctor Juris, a kopenhágai tudom. Akadémia, a szent-pétervári cs. tudományos Akadémia, a berlini Kgl. Preussische Akademie der Wissenschaften, a göttingeni Kgl. Gesellschaft für Wissenschaften, a British Academy az amszterdami kir. tud. Akadémia, a madridi Real Academia de la Historia, a bajor kir. tudományos Akadémia levelező-tagja, a holland-indiai Kon-Instituut voor

Taal-land en Volkenkunde, a Jewish Historical Society of England és a párisi Société Asiatique külföldi; a Budapesti Filológiai Társaság, a Deutsche Morgenländische Gesellschaft, a Royal Asiatic Society, a kalkuttai Asiatic Society, az Institut Egyptien, az American Oriental Society, a helsingforszi Finn-ugor Társaság, a stókholmi Vallástörténeti Társaság tiszteleti tagja; a VIII. nemzetközi orientalista-kongresszus (1889.) nagy aranyérmének tulajdonosa, a konstantinápolyi Magyar Tudományos Intézet igazgató-tanácsának, a magyar keleti kultur-központ elnöki tanácsának a Magyar Néprajzi Társaság, a Felső Oktatási Egyesület és a lipcsei Deutscher Verein zur Erforschung Palaestinas választmányi tagja; a Congress International d'Historie des Religions és a Nemzetközi Orientalista Congresszus állandó központi bizottságainak tagja és több ízben osztályelnöke, a bölcsészettudományi kar volt dékánja stb. folyó évi november hónap 13-án, életének 71-ik és egyetemi tanárságának 50-ik évében elhunyt. A megboldogult földi maradványai ez évi november hónap 15-én délelőtt fél 11 órakor fognak az izr. hitvallás szertartásai szerint a Magy. Tudom. Akadémia előcsarnokából a rákoskeresztúri izr. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1921. évi november 14-én. Az örök világosság fényeskedjék néki!